

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 27 februari 2003

in de gevoegde zaken C-307/00 tot en met C-311/00 (verzoek van de Raad van State om een prejudiciële beslissing): Oliehandel Koewit BV (C-307/00), Slibverwerking Noord-Brabant NV, Glückauf Sondershausen Entwicklungs- und Sicherungsgesellschaft mbH (C-308/00), PPG Industries Fiber Glass BV (C-309/00), Stork Veco BV (C-310/00), Sturing Afvalverwijdering Noord-Brabant NV, Afvalverbranding Zuid Nederland NV, Mineralplus Gesellschaft für Mineralstoffaufbereitung und Verwertung mbH, voorheen UTR Umwelt GmbH (C-311/00) tegen Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer ⁽¹⁾

(„Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Milieu — Richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen — Verordening (EEG) nr. 259/93 inzake overbrenging van afvalstoffen — Richtlijn 75/439/EEG inzake verwijdering van afgewerkte olie — Kwalificatie — Verwijdering of nuttige toepassing van afvalstoffen — Bezwaren tegen overbrenging — Grondslag — Sluikhandel”)

(2003/C 101/19)

(Procestaal: Nederlands)

In de gevoegde zaken C-307/00 tot en met C-311/00, betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Raad van State (Nederland), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Oliehandel Koewit BV (C-307/00), Slibverwerking Noord-Brabant NV, Glückauf Sondershausen Entwicklungs- und Sicherungsgesellschaft mbH (C-308/00), PPG Industries Fiber Glass BV (C-309/00), Stork Veco BV (C-310/00), Sturing Afvalverwijdering Noord-Brabant NV, Afvalverbranding Zuid Nederland NV, Mineralplus Gesellschaft für Mineralstoffaufbereitung und Verwertung mbH, voorheen UTR Umwelt GmbH (C-311/00) en Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap (PB L 30, blz. 1), richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194, blz. 39), zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 (PB L 78, blz. 32) en bij beschikking 96/350/EG van de Commissie van 24 mei 1996 (PB L 135, blz. 32), richtlijn 96/59/EG van de Raad van 16 september 1996 betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's) (PB L 243, blz. 31), en richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie (PB L 194, blz. 23), zoals gewijzigd bij richtlijn 87/101/EEG van

de Raad van 22 december 1986 (PB 1987, L 42, blz. 43), en over de geldigheid van artikel 4, lid 3, sub b-i, van verordening nr. 259/93, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola (rapporteur), P. Jann. S. von Bahr en A. Rosas, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, de verwijzende rechter in kennis gesteld van het feit dat het Hof overeenkomstig artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering bij met redenen omklede beschikking zal beslissen, de belanghebbenden als bedoeld in artikel 20 van 's Hof's Statuut-EG uitgenodigd om hun eventuele opmerkingen dienaangaande in te dienen, op 27 februari 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De handelingen van nuttige toepassing door recycling of terugwinning van metalen of metaalverbindingen of door recycling of terugwinning van andere anorganische stoffen, die zijn bedoeld in punt R 4 respectievelijk punt R 5 van bijlage II B bij richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 en bij beschikking 96/350/EG van de Commissie van 24 mei 1996, kunnen ook het „hergebruik” in de zin van artikel 3, lid 1, sub b-i, van deze richtlijn omvatten. Deze handelingen impliceren niet noodzakelijkerwijs dat de betrokken stof een bewerking ondergaat, meermalig kan worden gebruikt of later terugneembaar is.
- 2) Een behandeling van afvalstoffen kan niet gelijktijdig worden aangemerkt als verwijdering en als nuttige toepassing in de zin van richtlijn 75/442, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156 en bij beschikking 96/350. Bij de kwalificatie van een handeling die volgens de enkele omschrijving ervan op het eerste gezicht zowel een in bijlage II A bij de afvalstoffenrichtlijn bedoelde verwijderingshandeling kan zijn als een in bijlage II B bij deze richtlijn bedoelde handeling van nuttige toepassing, moet van geval tot geval worden nagegaan of het belangrijkste doel van de betrokken handeling is, dat de afvalstoffen een nuttige functie kunnen vervullen doordat zij in de plaats komen van andere materialen die anders voor deze functie hadden moeten worden gebruikt, in welk geval de handeling als een nuttige toepassing moet worden aangemerkt.
- 3) De kwalificatie van een specifieke behandeling van afvalstoffen door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van bestemming heeft niet de voorrang boven de kwalificatie door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van verzending, evenmin als de kwalificatie door deze laatste autoriteiten de voorrang heeft boven de kwalificatie door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van bestemming.
- 4) Uit het bij verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap ingevoerde stelsel vloeit voort, dat de bevoegde autoriteit van de lidstaat van verzending, indien zij van mening is dat in de kennisgeving het doel van een overbrenging van afvalstoffen ten onrechte als een nuttige toepassing is aangemerkt, haar bezwaar tegen de overbrenging moet baseren op deze onjuiste indeling, zonder te verwijzen naar een van de bijzondere bepalingen van de verordening, zoals met name artikel 4, lid 3, sub b-i, waarin de bezwaren zijn omschreven die de lidstaten kunnen maken tegen overbrengingen van voor verwijdering bestemde afvalstoffen.

5) Gelet op artikel 8, lid 2, sub b, van richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie, zoals gewijzigd bij richtlijn 87/101/EEG van de Raad van 22 december 1986, vormt de overbrenging van afgewerkte olie met een PCB-gehalte van meer dan 50 ppm met het oog op het gebruik ervan als brandstof, sluikhandel in afvalstoffen in de zin van artikel 26, lid 1, sub e, van verordening nr. 259/93, waartegen de bevoegde autoriteit uitsluitend op basis van deze onwettigheid bezwaar moet maken, zonder dat zij mag verwijzen naar een van de bijzondere bepalingen van de verordening waarin de bezwaren zijn omschreven die de lidstaten kunnen maken tegen overbrengingen van afvalstoffen.

(¹) PB C 335 van 25.11.2000.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 25 februari 2003

in zaak C-445/01 (verzoek van het Tribunale di Biella om een prejudiciële beslissing): Roberto Simoncello en Piera Boerio tegen Direzione Provinciale del Lavoro (¹)

(„Vrijheid van vestiging — Vrij verkeer van werknemers — Openbaar bedrijf — Verplichting tot kennisgeving van aanwerving — Niet-ontvankelijkheid”)

(2003/C 101/20)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-445/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunale di Biella (Italië), in het aldaar aanhangig geding tussen Roberto Simoncello, Piera Boerio en Direzione Provinciale del Lavoro, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 48 en 52 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 39 EG en 43 EG) en artikel 90 EG-Verdrag (thans artikel 86 EG), heeft het Hof, (Vierde kamer) samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans (rapporteur), kamerpresident, A. La Pergola en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 25 februari 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het door het Tribunale di Biella bij beschikking van 18 oktober 2001 ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing is niet-ontvankelijk.

(¹) PB C 84 van 6 april 2002.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 5 december 2002

in zaak C-461/01 P, Polyxeni Tessa en Andreas Tessa tegen Raad van de Europese Unie (¹)

(Hogere voorziening — Staatssteun — Beschikking op grond van artikel 93, lid 2, derde alinea, EG-Verdrag (thans artikel 88, lid 2, derde alinea, EG) — Verzoek tot nietigverklaring — Hogere voorziening ten dele kennelijk niet-ontvankelijk en ten dele kennelijk ongegrond)

(2003/C 101/21)

(Procestaal: Grieks)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de „Jurisprudentie van het Hof”)

In zaak C-461/01 P, Polyxeni Tessa en Andreas Tessa, wonende te Larissa (Griekenland), (advocaat: A. Tessa), betreffende hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer — uitgebreid) van 11 september 2001, Tessa en Tessa/Raad (T-270/99, Jurispr, blz. II-2401), strekkende tot vernietiging van deze beschikking, andere partij bij de procedure: Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Carbery en D. Zachariou), en Helleense Republiek (gemachtigden: I. Chalkias en P. Mylonopoulos), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Timmermans (rechter-rapporteur), kamerpresident, D. A. O. Edward en S. von Bahr, rechters, advocaat-generaal: F. G. Jacobs, griffier: R. Grass, op 5 december 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De hogere voorziening wordt afgewezen.
2. Tessa en Tessa zullen hun eigen kosten, alsmede die van de Raad dragen. De Helleense Republiek zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 17 van 19.1.2002.